

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Stephan Falk, Mariestad*
 Härad: *N. Vedbo* Berättare: *Salomon Friberg, Vireda*
 Socken: *Vireda* Berättarens yrke: *f. d. handlande*
 Uppteckningsår: *1954* Född år *1881* i *Vireda*

Helstoria om sväl bowde. s. 1.

" " "kwalla". s. 1.

Tröskning. s. 2.

Möustring. s. 3.

Ölwanan på olika bygders inwevare. s. 3.

Först hem fr. julotten, - förel färdig med
skörden. s. 4.

Jätten Finn och Visningsö. s. 5.

Det var en dräng, som bjöts på en ställe, där husbonden var sjuk. En middag åt man ärtsoppa. Drängen tog för sig, men fick inte en enda äta. Husbonden sade då till honom, att han skulle ta i bröden, så han fick några ättr. Drängen svarade: "ja, jag såg en äta, men den tänkte jag att husbonden skulle ha."

Det var en västgötskvalle som kom in i en stuga. Gummans hustru på en bakbröd och hennes flicka satte på bakbrödet, och lekte med tegel. Men det var, så räddade flickan utåta sina matbehov på bakbrödet. Gummans fru såg då en kuis och slängde ned det på golvet. "Järva reulig, ser jag, du liva," sade kvallen, "ja, se lorten, du häller jag ifrån mig," svarade gummans.

ACC. N:R M. 13489:2.

När man tröskade upp ånga och det var blått 3 stycken
karlar som tröskade, tyckte man att ångorna såg så:
"Det färas nu, Det färas nu."

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Mönstring.

När vi skulle mönstra äkte vi tärtskjuts till Hultaby.
Fjärdingsmannen var med för att hälsa mörning på oss och
för att se till att vi kom från Vireda socken. När vi
kommit fram till landsfiskalen var förmånstid för oss.
Man tyckte det var litet gement att bli kronoräk. Kron-
oräken fick betala middagen efteråt. Middagen bestod av
Smörgås, kaffe, och 1 kull ägg per man. Om man var
kall skulle man äta upp kullen med ägg. Men ägg var
så hårdkokta, så att ingen lyckades.

På kvällen blev det slag med buggis, sockerris, och två
haglade Fkammaren. Sommarbyborna kallades för
lammungar, Haverida borna hade fjas och Helörs borna
vållatappar.

ACC. N:R M. 13489:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi i en julstuga, när jag var liten, var det så mycket
höstar, att man ej gick utomhus i kyrkstallet. Medan
barnen var in i kyrkan passade några tjänningar på
att häkte ut skickarna på slåtarna. Sedan hade de skickarna
i en stor hög, så det skulle ta lång tid att leta reda på
dem. Man hade ju så bråttom hem, för den som kom
fört hem, han blev också fört färdig med slåtten.

ACC. N:R M. 13489:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Väner Finn skulle aldrig gå till Västergöt-
land. Men hans fru var i välsignat kunnigt och kunde
 därför icke hoppa över Väner. Då tog Finn en tova
medan för Grännaberget och kastade ut den i Väner.
Den tova blev visingsö. När han kastade den, tram-
pade han till så hårt, att foten sjönk ned i berget.
På detta ställe efter hans fot syns än i dag.